

σᾶς εἶπω καὶ τοῦτο, ὅτι τρεῖς ἢ τέσσαρες ἤδη χρόνοι εἶναι, ἀφοῦ ἐπεχειρήθη ὁ τύπος εἰς Δακίαν, καὶ μόλις ἐκβῆκεν εἰς φῶς ἐν βιβλιάριον (*), κ' ἐκεῖνο ὄχι ἄμεσον σφαλμάτων, μὲ ὅλην τὴν ἐπιστάσιαν τῶν ἐπικρατεσέρων μας, καθὼς μὲ λέγετε, μουσικῶν. Ἐδῶ δὲ εἰς Παρισίους, ὄχι μόνον οἱ μουσικοὶ χαρακτῆρες ἐχαράχθησαν εἰς πέντε μηνῶν διάστημα, ἀλλὰ καὶ τὰ γράμματα τοῦ κειμένου ἐκλεχθέντα, ἐκ νέου κατεσκευάσθησαν, καὶ δύο βιβλία ταχύτατα ἐτυπώθησαν· εἰς ἔθνος, τὸ ὁποῖον μῆτε καθ' ὑπνοῦς ποτὲ ἐφαντάσθη τοιαύτην μουσικῆς γραφὴν. Εἰς μόνον ἀπὸ τοὺς ἀδυνατάτους σας μαθητὰς εὐρέθη διὰ νὰ ἀποκριθῆ εἰς πολλῶν σομάτων ἐρωτήσεις, καὶ τὸ πρᾶγμα ἦλθεν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ βλέπετε κατὰς αἰν. Δὲν ἄγνοῶ πρὸς τούτοις, Διδάσκαλοι, ὅτι τὸ Ὀλίγον μετὰ Κεντήματος, ἢ Κεντημάτων καὶ Ψηφισοῦ εὐρισκόμενον, θελετε νὰ ἔχη τὸ σχῆμα τῆς ὀξειίας, ὁ καιρὸς ὁμοῦς δὲν μ' ἐσυγχώρει νὰ διατρέξω εἰς ὀλίγον χρήσιμα πράγματα. Σημεῖον διαιρέσεως ἦτον ἀνάγκη νὰ ἐπινοηθῆ $\curvearrowright$, ὅπου οἱ χαρακτῆρες εἶναι ἀδιαίρετοι

$\curvearrowright$, αὐτὴ δὲ ἡ περιέσσις $\curvearrowright$
 $\curvearrowright$ καλεῖ νὰ διαιρεθῶσι.

Μὲ αὐτὰ ὅλα, Διδάσκαλοι, δὲν θέλω νὰ καυχῆθῶ ὅτι τὸ ἔργον ἔγινε τέλειον, καθὼς καὶ Σεῖς δὲν καυχᾶσθε, ὅτι ἐφέρετε τὴν μουσικὴν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς τελειώσεως, διότι ἤξεύρετε ὅτι «τόσον ἀδικον ἤθελεν εἶσθαι νὰ ζητῆ» τις πρᾶγματος νεοφανοῦς τελειότητα, ὅσον καὶ ἂν

(*) Μῆτε αὐτὸ ἤθελεν ἴσως ἰδεῖ τὸ φῶς ἂν δὲν ἐπεχειρεῖτο καὶ εἰς Παρισίους ὁ τύπος. Εὐγε διὰ τὴν φιλοτιμίαν! Μόλις ἐξῆπνισαν ἴσως διὰ νὰ πάλιν κοιμηθῶσι.